

Цю публікацію створено за підтримки Європейського Союзу  
Зміст публікації не є відображенням офіційної позиції Європейського Союзу

# ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ПРО РЕФОРМУ ОРГАНІВ ПРАВОПОРЯДКУ В УКРАЇНІ

Інформаційний бюлетень присвячено перебігу реформи органів правопорядку в Україні, насамперед поліції, прокуратури, Державного бюро розслідувань та змінам у кримінальному, кримінальному процесуальному законодавстві. Видається з метою посилення інформування суспільства, експертного середовища та міжнародних інституцій про стан реформування зазначених органів та сфер їхньої діяльності.

## I. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ

Система органів правопорядку в Україні переживає довгу трансформацію з радянської системи органів внутрішніх справ, спрямованих на захист безпеки держави, на органи правопорядку європейського зразка, які мали б орієнтуватись на надання послуг населенню та дотримання прав людини.

Проте станом на сьогодні, зміни, які відбуваються у поліції мають радше несистемний характер внаслідок відсутності системного бачення реформи, а сам процес змін часто орієнтований на інтереси самого міністерства, а не на потреби суспільства.

### 1. Законодавство у сфері поліцейської діяльності

#### 1.1. Законопроект про надання поліцейських функцій Нацгвардії

Проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення правових засад діяльності Національної гвардії України" №6556 (ініціаторами виступили здебільшого народні депутати з парламентського комітету з питань законодавчого забезпечення

правоохоронної діяльності) ставить за мету підвищення спроможностей Національної гвардії України виконувати завдання із підтримання охорони громадського порядку. 6 вересня 2017 року профільний комітет рекомендував Верховній Раді прийняти законопроект №6556 за основу в першому читанні.

Водночас законопроект отримав ряд негативних відгуків. Головне науково-експертне управління ВРУ рекомендувало повернути законопроект на доопрацювання, а Уповноважений ВРУ з прав людини застеріг, що наявні серйозні ризики порушення прав і свобод людини. Низка правозахисних організацій та експертів висловились щодо необхідності відхилення документу, адже такі зміни призведуть до дублювання повноважень Нацгвардії та Нацполіції в сфері забезпечення публічного порядку.

Представники Національної гвардії неодноразово висловлювались, що підтримують положення законопроекту та вважають його ухвалення необхідним для вирішення існуючих проблем. Водночас

в Міністерстві внутрішніх справ, через яке координується і спрямовується робота як Нацгвардії, так і Нацполіції, заявили, що вони не підтримують законопроект № 6556 та не є його розробниками.

**Аналіз проекту Закону №6556 від аналітика Асоціації УМДПЛ Сергія Баглая:** <https://goo.gl/PKfzUN>

**Стаття “Поліцейські функції для Нацгвардії: за чи проти” експерта Асоціації УМДПЛ Євгена Крапивіна:** <https://goo.gl/mnGuE7>

**Позиція Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини:** <https://goo.gl/aSFLwq>

**Позиція Міністерства внутрішніх справ України:** <https://goo.gl/RmtE3o>

**Позиція Національної гвардії України:** <https://goo.gl/1PyMSq>

### **1.2. Створено робочу групу щодо підготовки правил визначення рівня довіри до поліції**

12 жовтня 2017 року в МВС відбувся круглий стіл, на якому створена робоча група для дослідження рівня довіри населення до правоохоронців. Потрібно зазначити, що це вже друга робоча група, яку Міністерство внутрішніх справ створило для доопрацювання проекту Постанови Уряду про порядок оцінки довіри до поліції.

Цей проект перебуває на розгляді в Уряді ще з квітня 2017 року. Тоді група з реформування органів правопорядку Реанімаційного пакету реформ висловила низку методологічних зауважень до проекту.

Відповідно до ч. 3 ст. 11 Закону “Про Національну поліцію України” рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції. Проте це положення Закону залишається декларативною нормою. Про попередні напрацювання у цій сфері ми писали у випуску № 2 інформаційного бюлетня.

**Новина про створення робочої групи на офіційному веб-сайті МВС України:** <https://goo.gl/aYt3JZ>

## **2. Реформування слідчо-оперативних підрозділів**

### **2.1. У Нацполіції створили Управління кримінального аналізу**

Управління займатиметься консолідацією всієї оперативної інформації та її подальшим аналізом. Наразі в системі поліції існує багато джерел різної інформації, що аналізується автономно співробітниками різних служб.

Новостворений підрозділ працюватиме у трьох напрямках: оперативного аналізу, тактичного аналізу та стратегічного аналізу. Оперативний аналіз передбачає збір даних щодо вчинених злочинів, аби скоординувати роботу слідчо-оперативної групи. Тактичний аналіз направлений на виявлення районів з підвищеним ризиком вчинення грабежів, розбійних нападів, вуличних злочинів через нанесення інформації на карту (crime mapping), щоби посилювати такі “гарячі точки” нарядами патрульної поліції або рекомендувати проведення цільових відпрацювань оперативним працівникам. Стратегічний аналіз спрямований на оцінку діяльності організованих злочинних груп.

**Новина на офіційному веб-сайті Національної поліції України:** <https://goo.gl/7EDroj>

## **3. Реформування поліцейської освіти**

Зміни в системі поліцейської освіти зупинились на етапі презентації концепції освіти поліцейських за ступеневим принципом з коледжами як основними закладами освіти.

Навчальні заклади в системі МВС, що надають вищу освіту (правознавство, психологія, правоохоронна діяльність), залишились нереформованими. При цьому, за винятком патрульної поліції, підготовка нових кадрів продовжує здійснюватись за старими програмами та методиками, що призводить до низького рівня професійної підготовки поліцейських та неготовності виконувати покладені на них завдання.

### **3.1. Створення Поліцейської академії**

Державна установа “Академія патрульної поліції” розпочне перший набір курсантів у листопаді 2017 року. Йдеться про елемент реформування поліцейської освіти, що згідно позиції керівництва НПУ стане початковою ланкою професійної підготовки з подальшим стажуванням і службою у патрульній поліції. Опісля, поліцейський матиме можливість здобувати вищу освіту й просуватися по службі. Відповідно до цієї моделі, кожен наступний рівень освітньої кваліфікації чергуватиметься із службою на посаді, що відповідає здобутому рівню.

Перший набір складе 500 курсантів, яких навчатимуть, зокрема, правам та свободам людини, основам конституційного права, професійній етиці, взаємодії з населенням на засадах партнерства (community policing), попередженню насильства в сім’ї, першій домедичній допомозі.

Наказ № 691 про утворення Державної установи

“Поліцейська академія” прийнятий 5 липня, але згодом, 5 жовтня, установа переіменована у “Академію патрульної поліції”. 19 вересня керівником закладу призначений підполковник поліції Вадим Лісничук. Звернемо увагу, що прийом заяв від охочих обійняти посаду тривав усього п'ять днів (з 29 серпня по 3 вересня), а до самого конкурсу допускались лише чинні поліцейські. Група з реформування органів правопорядку РПР закликала до проведення прозорого конкурсу, а також наголошувала на потребі оприлюднення Концепції реформування освіти в МВС, що підготовлена ще в червні 2017 року. Наразі відомча освіта МВС залишається без змін, а тому важко говорити про системність підходу до реформування підготовки українських правоохоронців загалом.

**Детальніше про перший набір курсантів на офіційному веб-сайті МВС України:** <http://goo.gl/Xniu25>

**Заява групи з реформування органів правопорядку РПР:** <http://goo.gl/LekGNC>

## 4. Стратегічні документи та оцінка реформ

### 4.1. МВС представило Стратегію 2020

Представники Міністерства внутрішніх справ представляли у різних містах України Стратегію розвитку системи МВС до 2020 року (Стратегія 2020). Більшість положень нового документу у сфері державної політики стосуються Нацполіції, менша частина – Державної міграційної служби. Інші відомства, діяльність яких керується і спрямовується через МВС (Нацгвардія, Державна прикордонна служба та Державна служба з надзвичайних ситуацій) майже не згадуються у документі.

Переважна більшість заходів, передбачених Стратегією, не містить конкретних результатів та критеріїв оцінки, за якими можна було б виміряти в подальшому стан виконання документу.

Водночас у вересні група з реформування органів правопорядку РПР підготувала свої зауваження і пропозиції, які повинні удосконалити Стратегію.

**Текст Стратегії 2020 на офіційному веб-сайті МВС України:** <https://goo.gl/xkG81f>

**Сторінка “Реформа.LIVE”, присвячена Стратегії 2020:** <https://goo.gl/DDw29j>

### 4.2. Інститут Фрайзера підвищив рейтинг “надійності поліції” України

Щорічний звіт Інституту Фрайзера (Канада), що вимірює рівень економічної свободи, підвищив рейтинг “надійності поліції” (Reliability of police) України до позначки 4.21. Рейтинг складається з урахуванням таких основних компонентів: 1) залежність економіки від уряду; 2) система права і захист власності; 3) доступ до фінансів, свобода торгівлі на міжнародному рівні; 4) регулювання кредитування, ринку праці та бізнесу.

Однак, останній огляд за 2017 рік містить дані щодо 2015 року, коли ще навіть не була створена Національна поліція як окремий орган виконавчої влади. Тобто цей рейтинг не може трактуватись як оцінка нинішнього стану речей в підрозділах поліції. Для порівняння, у 2014 році цей критерій складав 2.75, а в 2005 році, коли вперше вимірювався подібний рейтинг для української міліції, показник був на рівні 3.96.

Станом на 2015 рік, індикатор “надійність поліції” у Молдові становить – 3.68, у Росії – 4.16, у Польщі – 5.15, у Литві – 6.20, у Естонії – 8.45, у Канаді – 8.78.

**Новина на офіційному веб-сайті МВС:** <https://goo.gl/dxL5Cp>

## II. ПРОКУРАТУРА

### 1. Законодавство у сфері діяльності прокуратури

#### 1.1. Зареєстрований законопроект щодо чисельності працівників органів прокуратури

Проект Закону про внесення змін до Закону України “Про прокуратуру” (щодо оптимізації чисельності працівників органів прокуратури) №7160 від 03.10.2017 передбачає скасування положення закону про зменшення кількості прокурорів до 10 000 з 1 січня 2018 року.

Починаючи з 2015 року закон вимагав поступового зменшення кількості українських прокурорів. Станом на жовтень 2017 року їхня чисельність складала 11 313 осіб. Однак за цим показником Україна досі займає одне з перших місць серед країн Європи.

Крім того, на відміну від прокуратур європейських країн українська прокуратура досі виконує й інші функції поза межами кримінального процесу. Автори законопроекту вважають, що необхідно збіль-

шити (або залишити нинішню) чисельність прокурорів в тому числі для виконання цих невластивих функцій.

Однак, некримінальні функції прокуратури (представництво інтересів у суді, нагляд за місяцями не-свободи) повинні бути якнайшвидше передані до інших органів влади, як цього вимагають зміни до Конституції України від 2 червня 2016 року.

### **1.2. Зареєстровані законопроекти щодо діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів**

КДКП розпочала свою повноцінну роботу лише влітку цього року. Разом з тим, вже після декількох місяців роботи КДКП було виявлено окремі недоліки законодавства, які регулюють її діяльність. Серед основних проблемних питань можна виокремити: 1) повна фінансова залежність від Генеральної прокуратури України; 2) відсутність антикорупційного контролю та вимог до членів КДКП; 3) невідповідність положення по проведенню добору на посади прокурорів до військової прокуратури тощо.

4 жовтня 2017 року зареєстрований проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)" (в частині удосконалення діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів) №7165 від 04.10.2017. Проект підготовлений членами КДКП і передбачає збільшення гарантій та повноважень КДКП, уточнює статус помічника прокурора, а також запроваджує процедуру оцінювання прокурорів.

Водночас його положення частково порушують вимоги Конституції України, не співпадають з основною концепцією реформування органів прокуратури, подекуди не відповідають меті діяльності КДКП. До основних недоліків законопроекту № 7165 можна віднести: 1) виключення Генерального прокурора з-під дисциплінарної влади Комісії (що порушує принцип рівності осіб перед законом); 2) необґрунтоване збільшення заробітних плат членів Комісії; 3) запровадження посад помічників прокурорів, що стане одним із засобів уникнення проходження єдиної процедури конкурсу на посаду прокурора; 4) обмеження можливостей звернення осіб із дисциплінарною скаргою через положення про "зловживання правом на скаргу".

18 жовтня зареєстрований альтернативний проект Закону № 7165-1 від 18.10.2017, перевагами якого є: 1) визначення Комісії розпорядником

державних коштів, що знизить ризик залежності від Генеральної прокуратури України; 2) поширення антикорупційних обмежень на членів Комісії задля виключення можливих підстав для прийняття ними необґрунтованих рішень; 3) запровадження конкурсного добору на посаду прокурорів військової прокуратури, що забезпечить єдиний підхід до формування складу працівників органів прокуратури.

### **1.3. Зареєстрований законопроект про можливість Генерального прокурора визначати перелік прокуратур**

Проект Закону про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" щодо порядку визначення переліку та територіальної юрисдикції місцевих та військових прокуратур № 7199 від 12.10.2017 року передбачає право Генерального прокурора затверджувати перелік та територіальну юрисдикцію місцевих та військових прокуратур.

Наразі перелік та територіальна юрисдикція місцевих прокуратур затверджується Верховною Радою. Затвердження переліку прокуратур Законом забезпечило суттєве скорочення мережі прокуратур на місцевому рівні (з бл. 650 районних, міських, міськрайонних прокуратур до 175 місцевих прокуратур), що дозволило зменшити адміністративні витрати на утримання технічного персоналу органів прокуратури, скоротити кількість прокурорів, провести відкриті конкурси на вакантні посади прокурорів в новостворених місцевих прокуратурах. Вірність цього рішення також підтверджена змінами до Конституції України від 2 червня 2016 року, на підставі яких прокуратура перетворена на орган в системі правосуддя. А відповідно до частини 2 статті 125 Конституції України суди (як і органи прокуратури на підставі відповідного Закону) утворюються, реорганізуються і ліквідовуються законом. Отже, структура судів і прокуратури, які віднесені новою редакцією Конституції до органів правосуддя, повинна і надалі визначатися шляхом прийняття Законів, а не рішенням Генерального прокурора.

## **2. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів**

Початок роботи органів прокурорського самоврядування та органів, що забезпечують діяльність прокуратури став можливим після набуття чинності 15 квітня цього року відповідних положень Закону України "Про прокуратуру", ухваленого ще в 2014 році.

До органів прокурорського самоврядування належать Всеукраїнська конференція прокурорів та

Рада прокурорів України. А органом, який забезпечує діяльність прокуратури, є Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів. Її головними завданнями є розгляд дисциплінарних проваджень стосовно прокурорів, добір кандидатів на посади прокурорів та переведення прокурорів між різними органами прокуратури.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів активно розглядає дисциплінарні справи щодо прокурорів. На її розгляді перебуває також дисциплінарна скарга на Генерального прокурора і Головного військового прокурора.

**Детальніше у інтерв'ю “Механізму притягнення до відповідальності Генпрокурора наразі немає” голови КДКП Віктора Шемчука інтернет-виданню LB.ua: <https://goo.gl/iwkPAC>**

### **2.1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів розпочала добір кандидатів на посаду прокурора місцевої прокуратури**

З 7 серпня по 15 вересня 2017 року КДКП приймала документи від охочих зайняти вакантні посади в місцевих прокуратурах. Це перший конкурс, який проводиться за новою процедурою, що була запроваджена Законом “Про прокуратуру” 2015 року. Ця процедура передбачає можливість участі у конкурсі для усіх, хто має вищу юридичну освіту та стаж у галузі права не менше двох років. Усі кандидати, які успішно складуть кваліфікаційний іспит та пройдуть спецперевірку, зараховуються до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів, після чого протягом одного року проходять

спеціальну підготовку в Національній академії прокуратури. Після проходження спеціальної підготовки кандидати з резерву, відповідно до рейтингу, можуть претендувати на зайняття вакантних посад в місцевих прокуратурах.

До складання кваліфікаційного іспиту було допущено 582 кандидати, які з 6 листопада розпочнуть проходити тестування на знання законодавства. Наступним етапом іспиту буде виконання практичних завдань.

## **3. Оплата праці прокурорів**

Після кількомісячного тиску з боку керівництва прокуратури 30 серпня 2017 року Кабінет Міністрів України ухвалив постанову № 657 щодо оплати праці працівників прокуратури.

Стаття 81 Закону України “Про прокуратуру” містить чіткі і однозначні положення про зарплату всіх прокурорів – про структуру оплати праці і її розмір. Ця норма повинна стати важливою гарантією незалежності кожного прокурора, тому що їх оплата праці не має залежати від Уряду, керівництва прокуратури чи інших осіб.

Але Генеральний прокурор за допомогою рішення Уряду зробив питання оплати праці способом підвищення лояльності прокурорів.

**Детальніше у статті “Коли підвищення – не покращення” експерта Центру політико-правових реформ Олександра Банчука у виданні “Новое время”: <https://goo.gl/NCeMTx>**

## **III. ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ**

Важливою реформою в сфері органів правопорядку має стати утворення Державного бюро розслідувань – головного контролера за всіма правоохоронцями, високопосадовцями і суддями.

Слідчі цього новоствореного органу будуть розслідувати всі злочини (крім тяжких корупційних), вчинені будь-яким правоохоронцем, включно із детективом НАБУ. Йдеться, зокрема, про зловживання службовим становищем, катування тощо.

У 2015 році ухвалений Закон України “Про Державне бюро розслідувань”, а у 2016 році роботу розпочала конкурсна комісія з відбору директора ДБР та його заступників. Саме вони мають гарантувати незалежність та аполітичність ДБР, вони відповідальні за набір співробітників та формування структури цього органу, тому прозорість конкурсу

є критично важливою.

Однак, процес супроводжується прямими порушеннями вимог законодавства, що може перешкодити своєчасному та прозорому формуванню ДБР. Адже будь-які рішення комісії, прийняті в нинішньому складі, можна буде оскаржити в суді. Зокрема, двоє членів комісії не змогли підтвердити наявності у них вищої юридичної освіти, що є обов'язковою вимогою закону для членів комісії. Їх участь у проведенні співбесід та подальшому прийнятті рішень ставитиме під сумнів легітимність усього процесу призначення керівництва ДБР. Наразі їх замінено двома новими членами.

Процес утворення ДБР з моменту обрання голови і двох його заступників тільки розпочнеться – на конкурсній основі потрібно буде набрати інших

працівників. До того ж профільним законом передбачено ще 7 територіальних управлінь ДБР.

Як ми вже зазначали у попередніх бюлетенях – наразі конкурс, який триває більше року зупинився на етапі поліграфологічного дослідження.

18 жовтня Конкурсна комісія визначила спеціаліста (Морозову Тетяну Романівну), яка буде проводити перевірку на поліграфі фіналістів конкурсу на зайняття посади Директора ДБР та його заступників.

**Детальніше про визначення кандидата читайте у статті “Визначено, хто буде перевіряти майбутнього Директора ДБР на поліграфі” члена Конкурсної комісії, експерта Українського інституту майбутнього Дениса Монастирського у блозі на “Цензор.нет”:** <https://goo.gl/qKSMFG>

24 жовтня відбулось засідання Конкурсної комісії, на якому комісія визначилась з проведенням перевірки на поліграфі для ДБР (графік, порядок, перелік питань тощо). 30 жовтня розпочинається перевірка на поліграфі 19 кандидатів на посади Директора Державного бюро розслідувань та його заступників.

Важливо, що під час дослідження у кандидатів буде встановлюватись інформація про наявність (або відсутність) лише таких обставин (п. 15 Порядку проведення психофізіологічного дослідження із застосуванням поліграфа у Державному бюро розслідувань, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2017 р. №449):

- 1) вчинення суб'єктом дослідження протиправних дій, відкриття стосовно нього кримінального провадження;

- 2) перебування на агентурному зв'язку в спецслужбі іншої держави;

- 3) участь у діяльності заборонених законом або судом громадських об'єднань, членство в політичних партіях, участь у створенні чи діяльності політичних партій;

- 4) наявність громадянства іншої держави або документа, виданого уповноваженими органами іншої держави, про те, що суб'єкт дослідження набуде її громадянства, якщо вийде з громадянства України;

- 5) розголошення відомостей, які є конфіденційною, таємною або службовою інформацією.

На підставі цього переліку Комісія узгодила перелік питань, складених спеціалістом поліграфа.

Поліграфологічне дослідження є заключним етапом роботи Конкурсної комісії перед обранням кандидатури Директора ДБР. Водночас 20 листопада набирає чинності положення КПК щодо підслідності Державного бюро розслідувань. Прокуратура з цього дня буде позбавлена можливості розслідувати кримінальні провадження.

**Детальніше про варіанти запуску ДБР читайте у статтях:**

- “Державне бюро розслідувань: чи можлива історія успіху?” члена Конкурсної комісії, експерта Українського інституту майбутнього Дениса Монастирського у газеті “Дзеркало тижня”: <https://goo.gl/zgahJy>

- “Державне бюро очікувань: два роки в безодні” головного експерта Антикорупційної групи РПР Олександра Лемєнова у газеті “Дзеркало тижня”: <https://goo.gl/AWhVPS>

## IV. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОСУДДЯ

Проблемним залишається питання гармонізації та наближення кримінального та процесуального законодавства до європейських стандартів. Від запровадження кримінальних проступків залежить ефективність діяльності органів кримінальної юстиції в цілому, зокрема навантаження на слідчі та оперативні підрозділи, дієвість кримінального закону та дотримання принципу невідворотності покарання.

### 1. Ухвалені процесуальні кодекси

3 жовтня 2017 року Верховна Рада ухвалила в цілому Закон “Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного про-

цесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів” (проект № 6232).

Цей Закон містить надзвичайно небезпечні зміни до Кримінального процесуального кодексу, які можуть призвести до паралічу системи кримінальної юстиції. Зокрема:

- 1) зміни до статей 242 – 244, 332 КПК передбачають, що лише суд зможе призначити експертизу, в тому числі за власною ініціативою. Це означає, що сторона захисту позбавляється свого змагального права самостійно залучити експертів, а сторона обвинувачення буде

змушена чекати на дозвіл суду, щоб провести необхідну експертизу, зокрема для встановлення причин смерті.

При цьому монополію у здійсненні судових експертиз матимуть лише державні спеціалізовані установи (зміни до статті 7 Закону “Про судову експертизу”). Це призведе до істотного звуження права на захист та конституційного принципу змагальності сторін;

2) зміни до статті 132 КПК передбачають, що клопотання слідчих і прокурорів про заходи забезпечення провадження подаються до суду, де зареєстрований орган розслідування як юридична особа. У поліції найнижчий рівень зареєстрованих територіальних органів – це обласні управління. Більшість слідчих поліції буде змушена постійно їздити до обласних центрів за 100-200 кілометрів і не розслідувати в цей час справи.

3) зміни до статей 303, 307 повертають до життя норми КПК 1960 року щодо можливості оскарження до слідчого судді рішення (повідомлення) про підозру. Такий крок дозволить судам блокувати будь-яке кримінальне розслідування і встановлення фактів вчинення кримінальних правопорушень. Ця норма породить нові корупційні ризики при розслідуванні кримінальних проваджень.

Закон був підписаний Головою Верховної Ради та направлений на підпис Президенту України. Водночас РПР закликав Президента застосувати право вето до цього Закону через згадані вище небезпечні зміни, які він містить.

**Детальніше у заяві РПР:** <https://goo.gl/ZxT3nc>

## **2. Запропоновано порядок застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою привести у відповідність до практики ЄСПЛ**

Проект Закону про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо проведення порядку застосування запобіжних заходів у відповідність з практикою Європейського суду з прав людини № 7089 від 07.09.2017 року (ініціатор – Кабінет Міністрів України).

Законопроект розроблено у зв'язку із необхідністю вдосконалення застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою та запобігання утримувannya особи під вартою без законних підстав. Для вирішення цих проблем пропонується установити, що у разі закінчення строку тримання під вартою до проведення підготовчого судового засідання прокурор не пізніше ніж за п'ять днів до закінчення дії попередньої ухвали про тримання особи під вартою подає клопотання про продовження строку тримання під вартою.

## **3. Зареєстрований законопроект щодо правових засад співробітництва з Міжнародним кримінальним судом**

Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо співробітництва з Міжнародним кримінальним судом № 7179 від 05.10.2017 року (ініціатор – Кабінет Міністрів України).

Законопроектом пропонується доповнити КПК окремою главою, у якій визначити правові засади співробітництва з МКС, зокрема: обсяг і порядок такого співробітництва, порядок надання правової допомоги на прохання МКС, вирішення питань про арешт, передачу та тимчасову передачу осіб до МКС тощо.

Передбачається, що Генеральна прокуратура України забезпечуватиме співробітництво з Міжнародним кримінальним судом на стадії проведення розслідування Прокурором МКС, а Міністерство юстиції України забезпечуватиме співробітництво з МКС на стадії судового розгляду та апеляційного оскарження справи у суді.

Інформаційний бюлетень про реформу органів правопорядку в Україні. Вип. 3: вересень-жовтень 2017 року. – К. : Асоціація УМДПЛ, ЦППР, 2017. – 8 с.

Відповідальний за випуск: **Сергій Баглай**  
Редактори: **Олександр Банчук, Євген Крапивін, Марина Цапок**  
Дизайн, верстка: **Іван Юрчик**

**Асоціація українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів (Асоціація УМДПЛ)** – неурядова правозахисна організація, що здійснює системний всеукраїнський моніторинг дотримання прав людини та основоположних свобод у діяльності правоохоронних органів.

Напрямки діяльності Асоціації УМДПЛ:

- експертно-аналітичний
- розвиток громадського контролю
- просвітництво
- пенітенціарний

Детальніше про організацію та результати роботи – [www.umdpl.info/police-experts](http://www.umdpl.info/police-experts)

**Центр політико-правових реформ (ЦППР)** – недержавний аналітичний центр, метою якого є сприяння проведенню реформ у політико-правовій сфері задля утвердження в Україні демократії, верховенства права та належного урядування.

Напрямки діяльності ЦППР:

- Конституціоналізм
- Публічна адміністрація
- Судівництво і кримінальна юстиція

Наскрізними для цих напрямків діяльності є питання:

- європейської інтеграції
- прав людини
- протидії корупції

Детальніше про організацію та результати роботи – [www.pravo.org.ua](http://www.pravo.org.ua)

Контакти для зауважень та пропозицій щодо наповнення бюлетеня

01001, Київ-1, а/с 496, тел.: (044) 253-40-36  
[association.umdpl@gmail.com](mailto:association.umdpl@gmail.com)

© Асоціація УМДПЛ

© Центр політико-правових реформ

При використанні будь-яких матеріалів посилання (у разі використання в мережі Інтернет – гіперпосилання) на інформаційний бюлетень обов'язкове